

Title :	คืบคลานนครสงขลา 'สายบุรี' ฟื้นชีวิตที่หายไป
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	สายบุรี
Date :	สงขลา ๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ๑๖:๕๗ ๕

ศรัทธาตั้งข้อสังเกตว่า ปัญหาทางโครงสร้างในปาดานี้ไม่ได้ต่างจากล้านนาเท่าไร บังคับในการช่วงชิงทรัพยากร การผูกขาดทรัพยากรโดยน้ำมือของรัฐสูง ขณะเดียวกันความแตกต่างทางชนชั้นมีปัญหาที่สูงมาก เช่น ภาคเหนือจะเห็นคนในเมืองที่ถูกพรากจากทรัพยากร ถูกไล่ที่จากบนดอยมาทำงานในเมือง ขณะเดียวกันทางชนชั้นทางภาคใต้มีรายได้ที่น้อยมาก อีกด้านหนึ่งเปรียบเทียบคนเหนือข้ามพรมแดนไปทำงานกันมาก ในปาดานี้ก็ข้ามพรมแดนไปทำงานมากเช่นกัน ทั้งสองภูมิภาคนี้เคลื่อนไหวโดยโครงสร้าง โดยเฉพาะปาดานี้เคลื่อนสู่โลกาภิวัตน์ที่สู้กับระบบเสรีนิยมใหม่ ปัญหาอยู่ที่เรื่องเล่าประวัติศาสตร์แบบระยะยาวไม่ทำหน้าที่ต่อปัญหาที่ผู้คนมาเผชิญหน้า แต่ที่ทำหน้าที่อยู่ได้เป็นเพราะประวัติศาสตร์ระยะสั้น ทุกวันนี้เป็นการต่อสู้แบบล้าหลังที่มีการต่อสู้แบบนักรบแต่กลับไม่มีข้อเสนอทางการเมืองที่ต้องสอดคล้องกับปัญหา ประเด็นนี้เกิดในชีวิตประจำวันในภาคใต้เช่นกัน

“ขณะที่ประวัติศาสตร์ล้านนาที่เล่าแบบระยะยาวมีพลัง ไม่ได้เป็นแบบภาคใต้ที่ทำให้ผู้คนคิดว่าฉันจะต้องมีความแตกต่าง แต่จะสร้างสิ่งที่เป็นต้นทุนในการทำมาหากิน การท่องเที่ยว เป็นประวัติศาสตร์ที่ถูกพรากออกจากชีวิตของคนล้านนาในชีวิตประจำวัน ถ้าพูดถึงประวัติศาสตร์ล้านนาคุณจะมีถึงสิ่งที่ใกล้ตัวคุณไม่ได้สัมพันธ์ด้วยหัวใจ แต่ประวัติศาสตร์ล้านนากลายเป็นที่รองรับการท่องเที่ยว อีกขณะหนึ่งที่พูดถึงความหลากหลายทางชาติพันธุ์แต่เราไม่สามารถจินตนาการการอยู่ร่วมกันได้”

เขาทิ้งท้ายไว้ว่า ทุกวันนี้แม้ล้านนาพูดถึงความหลากหลายทางชาติพันธุ์ แต่จะเห็นว่าทำไมรูปกะเหรี่ยงคอยาวมายืนให้ถ่ายภาพท่ามกลางความหลากหลาย ผู้คนไม่ได้ตระหนักถึงเรื่องสิทธิมนุษยชน ประวัติศาสตร์ที่เกิดจากความหวังความขมขื่นของคนไม่เกิดในทางตรงกันข้าม กลับเปิดช่องให้กับการค้ามนุษย์ให้กับการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชน อีกด้านที่เป็นกระจกส่องสะท้อนเงื่อนไขบางอย่างของปาดานี้-ล้านนา ที่ไม่ได้ใช้วิธีการที่รุนแรงกับรัฐศูนย์กลาง แต่ใช้วิธีประนีประนอมในหลายเรื่อง การ “ประนีประนอม” มีการสูญเสียอะไรบางอย่างไป แต่ในรัฐปาดานี้กลับมีวิธีการหลายอย่างที่ตอบโต้กับรัฐไทย

คราวหน้าคอนสแตซท้ายมาศึกษาความเป็นมาเป็นไปของ “สายบุรี” ในลักษณะสังคม “พหุวัฒนธรรม” อย่างลงลึกถึงแก่นเพื่อสะท้อนอดีตและปรับใช้ปัจจุบันในสิ่ง “เหมือนและต่าง” มาขับเคลื่อนอนาคตร่วมกันอย่างสร้างสรรค์